

متن پرسش

با سلام و خدا قوت خدمت جنابعالی: ببخشید بنده یه اعتقادی دارم، می خواستم عنوان کنم ببینم آیا صحیح است یا نه. اگر انسان نیت کند تمام اعمال مستحبش را هدیه کند به انبیاء و ۱۴ معصوم و شهداء باعث می شود که در آخرت اگر با گناهانش آتشی در پرونده اعمال صالح انداخته و همه اعمال نیکش حبط و از بین رفته و چیزی برایش در پرونده اش نمانده لا اقل بابت آن اعمال مستحبی که هدیه کرده، آنان هم از فضل و کرمی که دارند برای جبران کردن اعمال نیک خودشان حتی به مقدار خیلی کم هدیه اش کنند باعث می شود پرونده اش پر از اعمال صالح شود و از او دستگیری و شفاعت کنند و در چنین صورتی باعث نجاتش شوند. حتی اگر پرونده اعمالش خالی از حسنات باشد. آیا دلخوش کردن و امیدوار بودن به این امر دیدگاه درستی هست. اگر با دلیل ذکر فرماید سپاسگزارم. نزد خدا ماجور باشید بی حساب. □□

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ظاهراً در این امر تناقضی پیش می آید زیرا هدیه اعمال به اولیای الهی به معنای نوعی هماهنگی روح آن اعمال با شخصیت اولیای الهی است و لازمه آن داشتن شخصیتی است که ذیل آنان قرار گیریم. بنابراین وظیفه انسان است تا در حدّ توان خود اعمال خود را انجام دهد و در دل انجام آن اعمال افق شخصیت خود را در آن بزرگان مدّ نظر آورد و بدین سان آن اعمال را به آنها هدیه کرده است. عرایضی در این مورد در شرح کتاب «فعلیت یافتن باورها» شده است. موفق باشید